Ч. 194. Второк 18 (5) вересня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Смерть Трепова і дальші події в Росиї. — З Балкану. — Ворохобня на Креті.

Найбільше сензацийними вістями з Росиї, які тепер наспіли, то вість про смерть Трепова і ревізиї та арештованя в Петербурзі. Ґен. Трепов, найважнійша підпора царя і царского двору та наставшого тепер в Росиї способу правліня, помер нагло в суботу о 6 год. вечером по обіді, коли положив ся спочивати. Смерть єго викликала в Петербурзі велику сензацию і говорять загально, що ґен. Трепов не помер природною смертию, лиш що єго отроєно. То правда, що від якогось часу ходила чутка, що ґен. Трепов нездужає; говорено, що він думає зовсїм усунути ся зі служби, що має виїхати за границю і т. д., але що єму було, від чого він нездужав, о тім не говорено нїчого а звістно було загально, що ґен. Трепов зовсїм здоровий і в силї віку обняв був насамперед свій уряд ґенерал-ґубернатора в Петербурзї а відтак коменданта в царскій палатї. В виду того всілякі чутки о причинах смерти єго не були би нїчим дивним. Урядово доносять, що причиною смерти стала ся хороба, звана лїкарями Angina pectoris (хороба грудий того рода, як буває иноді запальна хороба шиї), від котрої померший в послїдних часах нездужав. В Петергофі відбуло ся вчера в присутности членів царского двору заупокійне богослужене за душу Трепова а на домовинї зложено богато вінцїв. Хто стане наслїдником Трепова, доси ще не знати; рішене наступить, аж коли цар верне. Кажуть, що найбільше вигляду має на наслїдство по Трепову ґен. Дедулїн а відтак ґенерали Массолев і Орлов.

Про смерть Трепова одержала Magd. Ztg. з Петербурга інформацию, як каже з достовірного жерела, що Трепова отроєно. Кухар єго і двох послугачів єго десь щезли а полиция мала довідати ся, що они були членами революцийної орґанізациї боєвої. — Вість ся виглядає трохи на половане на сензацию, а всеж-таки треба звернути увагу і на суперечність в урядових донесенях. Нинї наспіли о смерти Трепова такі подробиці: Пополудни чув ся Трепов недужим і позістав в своїй комнатї. Офіцир єго штабу, котрий о 6 год. вечером увійшов до єго комнати, застав єго вже нежививм. Хороба серця (отже не Angina pectoris?) ґен. Трепова в послїдних часах була погіршила ся і він часто говорив о близькій своїй смерти та казав, що революционїсти без потреби єго переслїдують, бо він і так не довго буде жити. Трепова уважали в послїдних часах рішучо за приклонника умірних лїберальних реформ.

По виїздї царя і саме перед смертию Трепова розпочали ся були в Петергофі ревізиї і арештованя, котрі, як кажуть, стоять в звязи з виїздом царя і єго родини на фінські води. Цар не чув ся вже безпечним в Петергофі і то спонукало єго усунути ся на час, доки аж бодай Петергоф не зроблять безпечним від революционїстів. О скілько доси звістно, арештовано в Петергофі 14 осіб, між тими чотири женщини, бувшого посла до Думи державної з Петергофского округа, Павлова, якогось студента петербургского унїверситету і двірского льокая.

Характеристичне єсть, що й цариця вдовиця, котра виїхала була морем до Копенгаґи, не важила ся й до нинї вийти з корабля на беріг. Первістно здавало ся, що цариця-вдовиця може занедужала і тому не виходить. Показало ся однак, що она зовсїм здорова, лиш боїть ся вийти з корабля, щоби її революционери не убили в столици Данїї. Мимо того, що копенгаґска полиция завела як найбільші міри осторожности, мимо того, що члени королївского двору відвідували її на кораблї і старали ся її наклонити, щоби она вийшла на беріг, она не хоче з корабля вийти. Може й не без

Мала сусїдка.

(З нїмецкого. — Л. Рота).

Они були сусїдскими дїтьми. Петро ще добре собі пригадував, як мати сказала одного разу рано при каві: „Там до професора прийшов вчера бузько, очевидно єсть знов дївчина“. Він, тоді ще лиш шестилїтний хлопець, кивнув на сю вість рівнодушно головою, бо й якже могло бути инакше! До чотирох професорских дочок мусїла-ж прийти колись ще й пята! Коли зараз потім прибіг антикаровий Антін, що заедно вештав ся по всїх улицях і оповів єму, що у старого Гібнера, професорового сторожа, має морска свинка шестеро молодих, то ся вість видала ся Петрови о много важнїйшою і цікавійшою, як уродини малої сусїдки. Він скоро побіг з Антоном подивити ся на тоту численну звірячу родину і она єму незвичайно подобалась. Притім пригадав собі якось знову на малу дївчинку і побіг просто до комнати, щоби побачити свою нову сусїдку.

— Ваші морскі свинки подобають ся менї лїпше — сказав коротко, побачивши з немалим страхом сухе, як рак червоне личко, над котрим сторчало чорне, стріпате волосє.

Сей не конче прихильний осуд не викликав у професора цїлком ніякого невдоволеня; він вже навик до того, що єго родина побільшувала ся дочками, то й дивив ся на те цїлком рівнодушно.

По тих відвідинах стратив Петро свою малу сусїдку з очий, то значить, він не звертав нїякої уваги на няньку від професора, що тепер знов носила з собою великий, білий клунок і хоч з добродушним усьміхом, але не конче лагідно плескала єго рукою, скоро лише добував ся з него крикливий голос.

Він лише дуже зачудував ся, коли може рік пізнїйше побачив на подвірю малу, русяву дївчину, як рачкувала і силувала ся вставати.

— Чи то тота наймолодша? — спитав няньку.

— Очевидно! Се-ж Тіллї — відповіла она, не зводячи очий з панчохи, що її робила, і лише від часу до часу поглядаючи, як дитина дармо пробовала вставати.

— Тіллї? — повторив Петро — так прецї не називає ся нїяка дївчина! То був той лютий ґенерал в трийцятьлїтній війнї — сказав він, пригадуючи собі на свою шкільну мудрість.

Нянька широко отворила очи.

— Її охрестили Матильдою, а кличуть її Тіллї і при нїй вже тото імя лишить ся — відповіла по короткій мовчанцї.

Петро милосердно підніс малу Тіллї, що як раз знов перевернула ся в мягкий пісок, і очистив їй одежу з слїдів пороху і болота. Дитина кріпко вхопила ся єго пальців, випрямила ся, зробила скоро один крок наперед, відтак другий; як то добре їй ішло ся тепер, при помочи Петра. Сьміючись дивила ся Тіллї на хлопця, котрий і собі тішив ся, що міг їй помогти.

— Я завтра знов прийду — сказав, потїшаючи дитину, коли нянька несла її до хати, а она голосно плакала.

І він додержав слова. Від того часу приходив кождого дня і бавив ся з малою сусїдкою, що научила ся бігати при помочи єго рук і вже з далека сьміяла ся та витягала до него свої округлї рученята. Єго імя було перше, яке научила ся вимавляти і при кождім нещастю, яке її лучило ся, мусів він її потїшати.

Спершу не знав Петро, як він має поводити ся супротив любощів малої дївчинки, бо се для єго семилїтної поваги було трохи тяжко, але він був надто добродушний, щоби боронити ся перед ними і з часом, коли побачив, що мала одушевляє ся ним, зносив він їх навіть з великою приятностию.

Між обоїма сусїдскими дїтьми завязала ся тїсна дружба. Пізнїйше прилучав ся до них часто ще й Антін Бренкен, аптикаровий одинак, але він устроював заедно крикливі забави, оповідав неправдиві історії і взагалї поводив ся як злосливий когут.

Як скоро час минав! Тіллї ходила вже тепер до школи і її шкільна торба містила в собі вже досить богато мудрости. Помимо того наука не конче припадала їй до смаку.

— Петре, Петрусю! — роздавав ся нераз вечерами її голос, коли Петро, тепер вже ученик ґімназиї, сидів в своїй комнатцї нахилений над грецкими і латиньскими задачами.

— Чого-ж ти знов хочеш, дитинко? — питав її встаючи.

— Ах, знов ті задачі, приміри, переклад, коби ти знав, яке то всьо тяжке! — відповідала простодушно, виставляючи з поза плота

важної причини. З Копенгаґи доносять тепер, що в ночи на 15 с. м. знайдено на корабли лист, написаний по российски, в котрім безіменний автор остерігає єї перед грозячою їй небезпечностию. Лист той кинув очевидно хтось, що лодкою підплив під корабель. Від того часу стереже корабель цілий ряд малих пароходів, на котрих знаходять ся узброєні в стрільне оружиє поліцияни.

Петербургский кореспондент „Daily Telegraph“ доносить, що в кругах правительственних настало велике пригноблене з причини цілковитого браку гроший. Заграничні капіталісти відмавляють навіть хвилевої позички. Петербургскі круги фінансові предвиджують, що правлінє Столипина закінчить ся державним банкротством, тим більше що й в Парижи запанував дуже злий настрій.

Король Петро сербский вернув вже з подорожи в глубину краю, але подорожи єго, котра мала на цїли наклонити Сербів до згоди і спільного поступованя в виду грозячої Сербії небезпечности, позістала без успіху. Бесїди, які король виголошував, в нічім не змінили відносин. Борба межи старими і молодими радикалами веде ся й дальше з давною завзятостию а всї, що приходять до власти в державі, уважають передовсїм не на інтереси держави, лиш на то, щоби не стратити популярности. Тимто й дають ся пояснити невідрадні відносини Сербії до Австро-Угорщини та й нема поки що надії, щоби ті відносини поправили ся.

Положенє в Македонії представляє ся також не конче відрадно а Болгари мають, здаєсь, велику охоту видвигнути знову македоньске питанє. Так можна би бодай вносити з поважних слів, якими кн. Фердинанд перед султаньским посланником Меджідом Мелгаме порушив справу гноблення Болгарів в Македонії, і з того, що він представив ситуацию в своїм краю дуже песимістично. На то Меджід Мелгаме увірив князя, що султан бажає щиро мира та обіцяв, що султан видасть кілька іраде в користь Болгарії і Болгар в Македонії.

З Куби доносять, що ворохобня прибирає там щораз більші розміри. Малі міста в провінції Санта Кляра знаходить ся зовсїм в руках ворохобників. Оба міста Санта Кляра і Ціенфуґос готові до опору, але ворохобники, що стоять перед тими містами, суть далеко сильнїйші як правительственні войска. Чутка, що войско під проводом ґенерала Піно Ґверра машерує на Гаванну і що поза містом збирає ся щораз більше ворохобників, викликала в Гаванні занепокоєнє. Запаси муниції і оружия правительственного войска суть досить значні, але трудно знайти охотників, котрі хотіли би вступити до правительственного войска.

Сто узброєних моряків з корабля „Денвер“ Сполучених Держав вийшли в Гаванні на беріг, занїзвані, як здає ся, американьским консулем, котрий напудив ся ворохобні, та розложили ся табором перед палатою президента. Як тепер доносять з Вашінґтону, моряки дістали приказ, щоби уступили ся з Гаванни.

Новинки.

Львів, дня 17-го вересня 1906.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старості гірничому Генрихови Вахтлеви в Кракові з нагоди перенесеня єго в стан супочинку кавалерский хрест ордера Леопольда і іменував старшого радника гірничого д-ра Едм. Ріля старостою гірничим в Кракові та надав єму титул радника Двору.

— **Іменованя.** П. Мінїстер справедливости іменував радниками суду краєвого секретарів судових: Теофиля Ясеницкого в Самборі, Юл. Давидовича і Ден. Сохацкого в Бережанах, Юл. Туркевича в Самборі, Каз. Богдановича у Львові, Волод. Кульчицкого в Золочеві, Івана Огоновского з Самбора в Бережанах, Ром. Дмоховского з Янова в Тернополи, Ад. Нехая з Рудок до Коломиї, Мих. Фельштиньского в Коломиї, дра Вол. Цїхоцкого з Судової Вишнї в Золочеві, Льва Павроцкого у Львові, д-ра Людв. Дильского і д-ра Волод. Гошовского у Львові, Волод. гр. Русоцкого в Стрию, Кар. Ляйбшанґа з Кут в Коломиї, д-ра Як. Горовіца з Дрогобича в Тернополи, Вартол. Мадейского з Бібрки в Коломиї, Руд. Ілашевича в Станиславові; заступ. прокуратора державного Едм. Сьвірчиньского зі Львова в Перемишли; заступ. прокуратора держ. з титулом і характером рад. суду кр. Івана Шнайдера в Станиславові; іменував рад. суду кр. і начальником суду повіт. в Добромили судию повітового тамже Волод. Пановского. — П. Мінїстер просьвіти іменував суплента V. ґімназиї у Львові Алекс. Гривака дїйстним учителем ґімназиї в Сокали.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер справедливости переніс радників суду кр.: Лук. Кмицикевича, начальника суду повіт. в Лїську до Перемишля; Івана Вислоцкого, начальника суду повітового в Мостисках до Львова; Макс. Кобилянського з Сучави до Черновець; Івана Гавля з Самбора до Львова; Адольфа Наймана, начальника суду повітового в Бурштинї до Стрия; Льва Бережницкого з Тернополя до Самбора, Волод. Літиньского, начальника суду повіт. в Камінцї до Перемишля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: Ладівню „Заліщики пристань“ получену з зелїзничим шляхом Лужани-Заліщики шляхом довозовим, що виходить з перестанку Костриживка, уряджено для посилок в цїловозових наборах і передано до прилюдного ужитку дня 18 серпня с. р. Заладоване і виладоване товарів в Заліщиках пристани належить до партий. — О скілько для сеї ладівнї не установлено безпосередних належитостий тарифових, обчисляє ся перевозове за посилки до і з ладівнї так само як до стациї Заліщики, дочисляючи за довіз до пристани 4 сот. за 100 клґ. — За перевіз всяких товарів зі стациї Заліщики до пристанї зачисляє ся при уплатї належитости за дїйстну вагу, найменше однак за 10.000 клґ. від листу набірного і возв 4 сот. за кождих 100 клґ. Вкінци тарифові постанови для шляху Лужани-Заліщики відносять ся також до ладівнї Заліщики-пристань.

— **Рентові оселї.** Виготовлений краєвим Виділом статут краєвої комисиї для рентових осель одержав правительственне затверджене, наслїдком чого краєвий Виділ постановив утворити окреме бюро для рентових осель. Цїлию дїяльности краєвої комисиї для рентових осель і єї органів єсть згідно з законом „О твореню рентових осель“, з дня 17 лютого 1905 В. з. к. ч. 40, удержанє єствуючих, зглядно витворюванє нових рільних господарств, середних розмірів, при помочи удїлюваня рентових позичок. Краєву комисию для рентових осель покликані в законї чинники вже установили. Предсїдателем єсть краєвий маршалок, а в склад комисиї входять тепер яко члени: Алєксандер Домбский, др. Ян Гупка, Антін Стерман, др. Михайло Король, др. Дамян Савчак і Климент Торосевич. Позаяк краєва комисия для рентових осель є після закона покликана до твореня рентових осель і улекшуваня всяких чинностий при удїлюваню рентових позичок, краєвий маршалок гр. Стан. Баденї скликав краєву комисию для рентових осель на перше засїданє, яке відбуде ся в четвер 20 с. м. в сали нарад краєвого Виділу в соймовім будинку. На дневнім порядку першого засїданя находять ся отсї справи: 1. Звіт з приготовної дїяльности для введеня в житє закона о твореню рентових осель. 2. Внесене в справі льокациї ухваленої соймом дотациї для фонду опроцентованя рентових листів. 3. Внесене в справі орґанїзациї бюра краєвої комисиї для рентових осель. 4. Реґулямін оцїнок і інструкциї для оцїнителїв господарств, що мають творити рентові оселї. 5. Прелїмінар видатків комисиї для рентових осель. 6. Внесенє в справі установленя норми для означеня висоти позичок на кошти. 7. Внесенє в справі визначеня асекурацийних інституций, в котрих рентові довжники мають обезпечати свої будинки. 8. Внесеня в справі формулярів подань, квестионарів і т. п. 9. Внесеня в справі внесених

своє рожеве личко, що при вичисленю тих всїх страшних річий виглядало дуже нещасливо.

Охотно помагав Петро зажуреній дівчинї при всїх тяжких задачах. Коли нераз Антонови кучило ся, то й він приходив, але він не робив нічого, лише пустував і Тіллї ставала при нїм ще більше розсїяна як звичайно; він передирав ся з нею, тягнув єї за косу і випитував о дівчата з першої кляси, бо він знав жіночу школу так добре як свою ґімназию і сходив ся з деякими ученицями. Петро нераз дуже гнївав ся, коли Тіллї, замість уважати на науку, прислухувала ся Антоновій балаканинї і тому добре було, що молодий аптикарчук скінчив ґімназию і поїхав на університет. Коли Петрови скінчило ся девятнайцять літ, прийшла і для него хвиля розлуки з єго малою сусїдкою, він пішов до Ґетінґен на медицину.

З причини, що у професора не було родинного пожитя — професор Франк був дуже учений і мав все повну голову, професорова була ще ученїйша, отже мала ще повнїйшу голову, а чотири дорослї дочки бавили ся на свій спосіб — то Тіллї чула себе по від'їздї приятеля дуже опущеною. Тим більша була радість, коли він приїздив на ферії.

Вже шість курсів учив ся Петро, цїлий рік по смерти матери не було єго дома, аж несподівано повернув одного дня. Густо облїплена цьвітом солодка яблінка в сусїдовім огородї, під котрою так часто бавив ся з малою Тіллї, звернула єго увагу на себе. Розгинаючи широке, звисаюче гиле, побачив перед собою дівчину, що сидїла на лавочцї і пильно шила. Она була відвернена до него плечима, так що він бачив лише єї ніжну стать, грубі русяві коси і одно ухо. Єго трохи потяжкий хід наполохав єї, она відвернула ся і в одну мить кинулась єго обіймати. Коли єї мягкі руки обвили ся сильно коло єго шиї, заволодїло ним дивне чувство.

— Тіллї, як.... як ти виросла — промовив затинаючись; не богато хибувало, а він сказав би був: яка ти гарна.

— Очевидно, так на сьвітї все діє ся, з дїтий роблять ся люди — відповіла Тіллї сьміючись.

Взявши єго попід руку, стала пильно випитувати ся, як єму поводилось; він відповідав несьміло. То перший раз в житю був він заклопотаний в присутности своєї малої сусїдки і чим веселїйше і свобіднїйше она говорила, тим більше несьмілий ставав він. Она повела єго до комнати. Як чисто і гарно було тепер в тім мешканю, між тим як давнїйше панував в домі професора неімовірний нелад.

— Ти-ж знаєш, Петре, що я від давна мала забиту голову і тепер не можна мене нї до чого ужити, хиба лиш до мітли та до варишки.

— Або-ж задача господинї дому не найгарнїйша — відповів живо Петро.

— Так? — сказала Тіллї розсїяно, а єї лиця спалахнули румянцем. Очевидно, Петро не знав, що коли она замикала вікно, переходив поперед хату Антін Бренкен, тепер вже радник в містї, котрий в переходї кинув на Тіллї таким оком, що она зчервонїла. Хвильку дивила ся за молодим, гарним мужчиною, а коли відвернулась, впало їй перший раз в очи, що єї гість виглядає досить погано. Єго рухи були якісь вимушені, а цїла стать отяжіла. Але зловивши ся на тих гадках, почула, що робить кривду свому давному приятелеви і старала ся єї винагородити щиростию і ласкавостию.

Очи Петра якось дивно блестїли, коли виходив з дому професора. Взяв ся до науки ще ревнїйше як доси, без упину стремів до того, щоби виборотн собі в сьвітї становище. Вскорі поскладав знаменито свої іспити; але тепер дїялось з ним те, що з многими иншими, стояв на сьвітовій торговици і розглядав ся за роботою і то за роботою поплатною.

(Конець буде).

подань о рентові позички. Доси вплинуло вже до краевого виділу триста кількадесять подань о уділене рентових позичок.

— З товариства „Народна Лічниця“ у Львові. З огляду на чимраз більше число хорих, шукаючих помочи в сій інституциї, була рада товариства зневолена розширити діяльність Лічниці, основуючи побіч вже істнуючих відділів ще два нові відділи, один для недуг горла, носа і ушний, а другий для недуг шкірних і венеричних і іменувала рівночасно до помочи директора постійного заступника-директора. Через сї зарядженя наступили в порядку лічничих ординаций деякі зміни. Проте в інтересї загалу подае ся до відомости новий порядок днів і годин ординацийних і цілий персонал лікарский, а именно: Директором лічниці есть: др. Евген Озаркевич, заступником директора: др. Василь Гукевич. Поодиноких відділів есть вісім: 1) Відділ недуг внутрішних: що понеділка, середи і пятниці від 11 до 12 год. орд. лікар др. Евген Озаркевич, 2) відділ недуг внутрішних: що втірка, четверга і суботи від 12 до 1 год. орд. лікар др. М. Вахнянин; 3) відділ недуг хірургічних: що понеділка, середи і пятниці від 11 до 1 години орд. лікар др. Казимир Вільчек — асистент др. Станислав Щурковский; 4) відділ недуг діточих: що дня від 11 до 12 год. орд. лікар др. Василь Гукевич; 5) відділ недуг жіночих: що втірка, четверга і суботи від 8 до 9 год. орд. лікар др. Рудольф Брайгер — асистентка пані др. Кальмус-Шнайдерова; 6) відділ недуг носа, горла і ушний: що втірка, четверга і суботи від 8 до 9 год. орд. лікар др. Станислав Заблоцкий; 7) відділ недуг очних: що понеділка, середи і пятниці від 8 до 9 орд. лікар др. др. Віктор Райс; 8) відділ недуг шкірних і венеричних: що втірка, четверга і суботи від 12 до 1 год. орд. лікар др. Йосиф Чачковский. В неділї і рускі сьвята урочисті не відбувають ся ординациї лікарскі. Служба помічнича складае ся з одноі іспитованої акушерки, двох сестер служебниць і одного слуги. Льокаль лічниці находить ся при улиці Петра Скарги ч. 4. побіч сьв. Юра. — *Дирекция.*

— Процес коноводів, що покрали коні з пасовиска в Запитові, закінчив ся в суботу вечером тим, що всіх шістох обжалованих циганів засудив суд на кару тяжкої вязниці від 1 року до 4 місяців. Вирок сей зробив на прочих циганів, що через цілий час розправи стояли недалеко судового будинку, дуже пригноблюючє враженє. Циганки почали на весь голос заводити, а декотрі хотіли дістати ся до салї, але дозорці їх не пустили. Цигани ще довго не могли успокоїти ся і аж пізним вечером пішли до свого табору за містом.

— Нові поклади ґрафіту. Найчистїйший ґрафіт, поминувши той, який добувано давнійше в Борроделе в північній Кумберляндії (в Анґлії), а котрий вже вичерпав ся, находить ся на Цейльоні і на Сибіри, на захід від Іркутска, і в Німеччині в Пасавскім лїсї. Тепер же відкрито великі поклади чистого ґрафіту в горах Інґелї в Капляндї і в Наталю, до вибудованя котрого завязала ся вже велика анґлійско-африканьска спілка. Поклади знаходять ся три милї від проектованої зелїзниці Порт Шептон-Костед. Поклади мають бути місцями далеко грубші як на 9 і пів метра, а кошти добуваня возу від тонни виносять тепер 72 К; по вибудованю згаданої зелїзниці будуть виносити о 30 прц. менше.

Телеґрами.

Задар 17 вересня. Вчера прибув тут Архікнязь Франц Фердинанд. Жителї міста зробили єму величаву овацию. На повитанє явили ся всї начальники властий. Місто було величаво удекороване.

Дубровник 17 вересня. Архікн. Франц Фердинанд висказав в розмові з президентом „Австрийского Льойда“, Бехером, похвалу й повне признанє для служби „Австр. Льойда“ з нагоди скомбінованих маневрів морских. Також і шеф ґен. штабу ґен. ґр. Бек, міністер війни Піттрайх і командант маринарки, ґр. Монтекукколї висказали признанє президентови Бехерови.

Цельовец 17 вересня. Вчера в ночи стовкнули ся два поїзди межи стацийми Рирчах над озером а Крумпендорф; 3 особи згинули, 8 есть тяжко а богато легко ранених.

Петергоф 17 вересня. На місце Трепова іменований палатним командантом дотеперішний командант корпуса жандармів, ґен. Дедулїн.

Петербург 17 вересня. (П. А.) Церемонїял закритя фінляндского сойму цар затвердив. Речинець закритя полишено рішеню ґен.-ґубернатора.

Москва 17 вересня. Вирок смерти на молодого робітника Зверева, котрий брав участь в убиваню поліциянтів, нинї виконано.

Рим 17 вересня. До Tribun-и доносять з Канеї, що старший комісар Крети кн. Юрий видав проклямацию до народу, в котрій подае до відомости, що уступае зі свого становища.

Мадрид 17 вересня. До проекту закона фінансового вставлено позицию в справі будови межинародної сїти телефонїчної.

Гельзінґфорс 17 вересня. Ґен.-ґубернатор назначив конець сойму на день 18 с. м.

Гельзінґфорс 17 вересня. (П. А.) Вчера прибув тут з Єрнеборґа корабель, везучий 500 карабінів швайцарскої системи Феттерлїнґа. Оружие тої самої системи знайдено свого часу на корабли „Джон Ґрафтон“. Поліция забрала оружие.

Буенос Айрес 17 вересня. В місцевости Талька дало ся в пятницю і суботу почути трясене землї. Серед жителїв настав переполох. Люди ночували на улицях.

Ню-Йорк 17 вересня. Коло Ню-Порт затонули 2 перевозові кораблї, на котрих було 800 людий.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан. Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (14/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).